

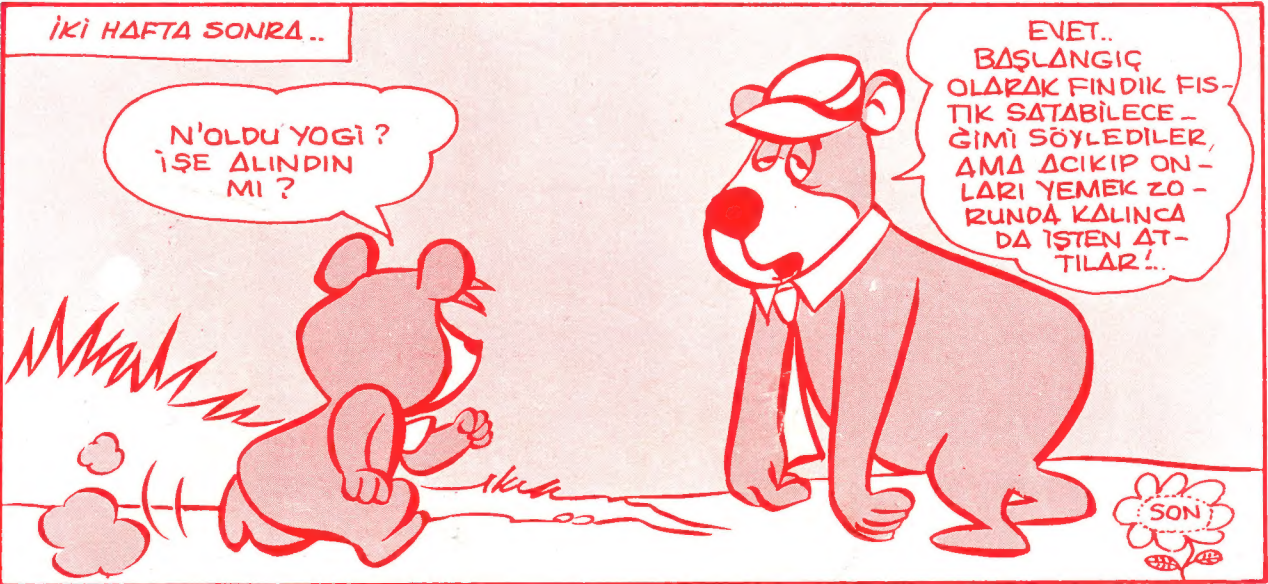
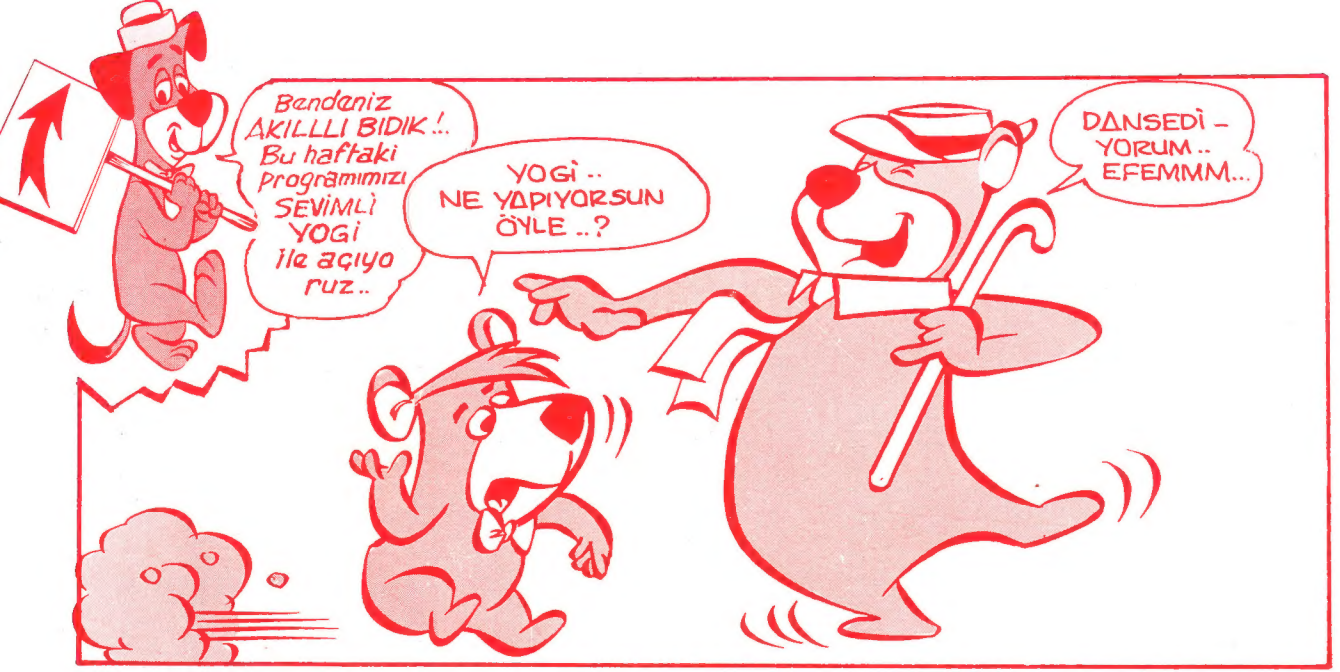
Sayı: 11

300 Kuruş

BONANZA

HAFTALIK MECMUA

BONANZA

Haftalık Mecmua

Sahibi ve

Sorumlu Yönetmeni

M. SEZEN YALÇINER

Müessese Müdürü: İBRAHİM AÇIRSOY-Satış ve Pazarlama Md: ALPAN MÜLİKOĞLU

Redaksiyon Şefi: AY BARKA - Sayfa Düzeni ve Kaligrafi: FERDİ SAYIŞMAN

İdare Yeri: Türbe Klodfarer Cad. No: 16 İSTANBUL Tel: 224532 - 267242

Taşıra Dağıtım: Hürriyet Gazete Dağıtım A.Ş. Neşir Tarihi: 11/8/1975

BONANZA

İNTİKAM

HEY İHTİYAR! İÇKİ GETİR BANA... DOST-
LARIMI BEKLIYO-
RUM...

DERHAL
BAYIM..!

LAM CARPENTIER
ÇOK BEKLEMEDİ...

GARSON, İÇKİ
VER... BUZNUM
VİSKİ KOKUSU
ALİYOR...

SÜRÜ
HİRSİZİ BİLLY SALKY BU.
İKİ ŞERİFİN ÖLÜMÜNDEN
DE SORUMLU...

TAM LAM
CARPENTIER'E
YARASIZ BİR
DOST...

MANUEL BİZİ
ÇOK BEKLETMESE BARI...

VİSKİ İÇERKEN
VAKİT ÇABUK
GEÇİYOR / SİH-
MATİNE...

AZ SONRA BEKLEDİĞİ-
Rİ ARKADAŞLARI GELDİ... SİLÂH VE İÇKİ
KAFAİLCİSİ MANUEL SEGUERA İDİ BU...

SALUDOS, AMİGOS!

GEL OTUR
MANUEL...
KONUŞACAK-
LARIMIZ VAR...

İŞTE KİBAR BİR TOP-
LANTI DIYE BUNA
DERLER...

GEVEZELİĞİ BIRAK... BİR PLANIM
OLDU MU ONU DERHAL GERÇEK-
LEŞTİRMEK İSTERİM...

ERTESİ SABAH GÜNEŞ
DOĞARKEN...

İLERİ ÇOCUKLAR!.. DOST-
LARIMIZI BEKLETMEYELİM..
AYIP OLUR...

SONYA BİZE ÖNEMLİ BİR YARDIMDA
BULUNDU EDİM.. SAHİ NASIL OLUYOR DA
GEVREDEKİ BUTÜN GÜZEL KIZLAR SENİ TA-
NİYOR?..

CAZİBEM SAYE -
SİNDE HASS...

İŞTE YARALI KURT
VADİSİ... SEVGİLİ DOSTLA-
RIMIZIN, BİZİ GEÇİRDİN
DARALDIĞI YERDE BEK-
LEDİKLERİNE EMİNİM..

DAĞIN ARKASINDAN
DOLANIP...

GAFİL
AVLAYALIM
ONLARI...

BÖYLECE KARTRAYT'
LAR İKİYE AYRILDILAR.

ARKALARINA
GEÇER GEÇMEZ ATEŞ
EDECEĞİZ. TEMKİNLİ
OLUN ÇOCUKLAR. KARŞI-
MIZDAKİLERİN AZILI
HAYDUTLAR OLDUĞUNU
UNUTMAYALIM...

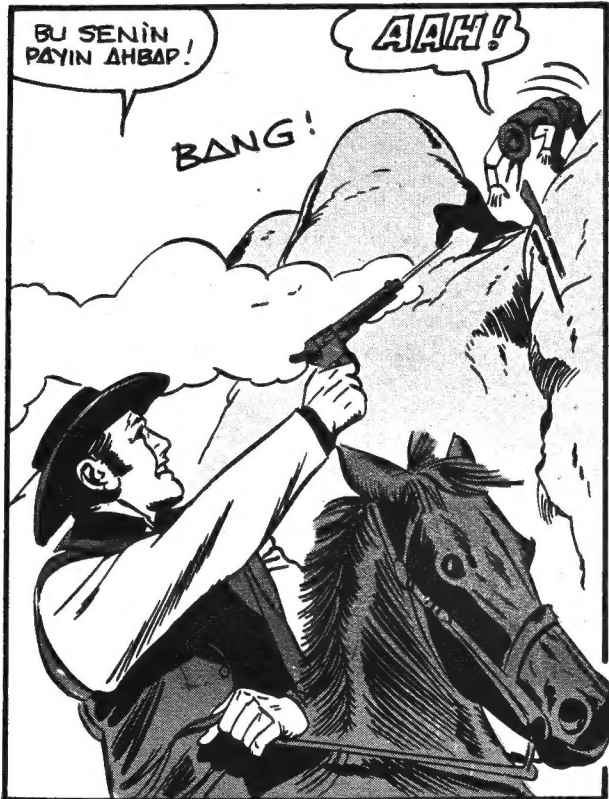
NEREDEYSE
GELİRLER.. HAZIR
OLUN ÇOCUK-
LAR...

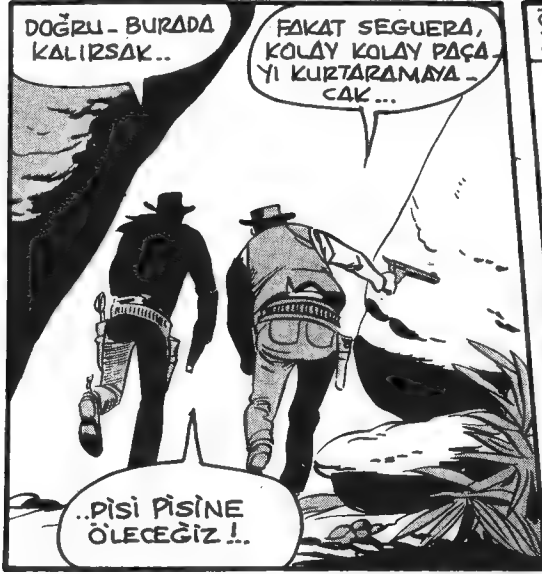
CARPENTIER, SALKY VE SEGUERA,
AMANSİZ BİR TUZAK KURMUŞ-
LARDI.. ORAYA GİRENİN KURTUL-
MASI İMİKANSIZDI...

İLK
ATESTE,
HEPSİNİ
YERE
SERMELİ -
YİZ...

ONUN İÇİN TEKRAR SALDIRA -
CAKLARDIR. AYRICA KENDİLE -
RİNİ İHBAR EDENİ BULMA -
YA ÇALIŞACAKLARINA
EMİNİM...

İHTİYAR SAM OLABİLİR
MI ? İLGİLENMİYOR -
MUŞ GİBİ DAVRANIP,
BİZİ DİNLEDİ MI
DERSİN ?

BARIN
SAHİSİ
SONYA HANDEL
DE OLABİLİR...

HAVA KARARMADAN
SUÇLUYU BULUP
CEZALANDIRMALI -
YIZ... ATLARA...

BABA KARTEAYT YANILMAMIŞTI...

PLÂNİMİZİ
NEREDE KONUŞ -
MUŞTUK .? MADEA
BARINDA DEĞİL Mİ? O
HALDE HAIN
ORADAYDI...

DAHA SONRA MADEA KASABASINDA,

İŞTE İHTİYAR
SAM...

AZ SONRA CARPENTIER VE BILLY, SONYA
HANDEL'İN BİRİNE DOLDILAR... SALONDA
SADECE İKİ MÜŞTERİ VARDI...

HİÇ BİR
KİLİT
DAYANAMAZ
ONDA...

SCRAACK!

TANRIYA ŞÜKÜR
SADECE BAYILMIŞ...

TAVAN
TEPEMİZE
İNMEYEN
HEMEN
ÇIKALIM ...

SCRAAS!

ÇABUK OLALIM
EDİM. TAVAN NERE.
DEYSE ÇÖKECEK.

SONYA !!

TAVANDAN DÜŞEN BİR KALAS ÇIKIŞI KAPATMIŞTI.

MERAK
ETME
EDİM. KURTULACAGIZ
BU RADAN...

AYNI
ANDA...

KARTAYTLARI TEMİZLEMELİSTİYOR -
DUN SALKY... AMA KENDİN TE -
MİZLENDİN...

AAAH!

ÇETENİN SON ADAMI İLE LAM CARPEN-
TIER'İN KAÇMAYA ÇALIŞTIĞINI GÖREN
BENN KARTRAYT, HEMEN PEŞİNE
DÜŞTÜ...

ATLARIN
YANINDA
KİSTİRİRİM
ONLARI...

KAÇALIM ÇABUK... ALLAHIN
BELÂSİ KARTRAYT'LAR YİNE
MAT ETTİLER BİZİ!...

ÜÇ SİLÂH DA AYNI ANDA PATLADI...

TESLİM OL CARPENTİ-
ER. BAŞKA ÇAREN
KALMADI...

AVUCUNU
YALA, TED
ATEŞ ET
ONA...

BU SEFER İŞİN
BİTTİ KARTRAYT...

ÇABUK GİDELİM YIKILACAK !
GERİ ÇEKİL KÜÇÜK
CO...!

BİNA
KORKUNÇ
BİR
GÜRÜLTÜYLE
ÇÖKTÜ...

BABAM, CARPENTIER'İN
PEŞİNDE...

HAY
ALLAH..
ONA YARDIM
ETMELİYİZ...

AKILLI BIDIK

KÜÇÜK KACAK

Sedef, alnını kırtırmış, dudaklarını sarkıtmış, düşünüyordu. Pek mutsuz bir halli vardı bu görünümüyle. On iki yaşındaydı ve kendini Türkiye'nin, belki de dünyanın en talihsiz kızı olarak düşünmekteydi.

«Bu da hayat mı?» diye söylendi. «Mutlu olmam için öyle çok neden var kil.. Bir kere o evlere şenlik Matmazel, (Fransızca öğretmeniydi, bu matmazel,) dakika başı kafamı ütüler;

«Küçük hanım, Temizerlerin kızı olan bir insan böyle yapmaz, şöyle konuşmaz, öyle yemez, oturmaz, kalkmaz...»

«Sonra arap bacı Fatma'dan çektiklerimi bir ben bilirim, bir de Allah! Kadın kendini şekerli başı olmaya zorunlu hissediyor sanki. Her gün pasta her gün krema, her gün tatlı çörek, her gün turta. İçim dışım şekere kestil.. Pöhl Düşündükçe midem bulaniyor. Ne olurdu sanki bir tek güncük ben de bahçevanın kızı gibi sabah kahvaltısında soğan ekmek yesem, turp yesem! Ama ünlü tekstil kralı Fatin Temizer'in kızı olunca ille şekerli turta yiyeceksin, başka türlüş yakışık almaz tabii..»

«Babacığım da olmasaydı, çekilmezdi bu ev, çekilmez!.. Tatlı babam benim... lokum gibidir ol»

Gerçekten de çok iyi bir babaydı Fatin Temizer... O sabah Sedef'in canı mavi bir elbise mi istedi? Hoop! Akşama elbise gelirdi. Ne var ki elbiseye şöyle bir bakan Sedef, ansızın, «Keşke yeşil olsaydı.» diye düşünür, tam yeşil elbise geldiğinde, «Üstünde beyaz noktaları olsaydı daha iyi olurdu.» derdi. Ve bu, böyle sürer giderdi. Evin her yanı dolap olmasına rağmen, Sedef'in, giysilerine sandık sepet yetiştiriyor, her köşesinden dağlar gibi giysi fıkrıyordu. Bunlardan çoğu da bir kez olsun giymediği şeylerdi.

Evdeki işçilerin tümü Sedef'le geçinmenin imkânsız olduğunda birleşmişlerdi. Onunla birlikte yaşamak cehennem azabıydı. Ama madalyonun her zaman olduğu gibi bir de ters yüzü vardı tabii. Sedef'i bu denli kaprisli yapan neden yok muydu? Vardı elbette. Onun da herkes gibi, onu anlayacak avutacak, sevecek bir annesi bulunsa böyle mi olurdu acaba? Ne var ki talihsiz anne, çocuğunu dünyaya getirirken hayata gözlerini kapamıştı. Sedef bu duruma da isyan ediyordu, bunu da talihsizliğinin bir kanıtı olarak görüyordu.

Bir babası vardı ona yakın olan. Ne var ki, babası da yurdun hemen her köşesine dağılan otuz iki fabrikanın sahibiydi... O kocaman işçi ordusunu yönetmek için çok, ama çok çalışması gerekiyor, Sedef'e pek zaman ayıramıyordu.

Bazen pazar günleri Sedef'le arabaya atlar gezmeye çıkarlardı. İşte o zaman küçük kızın mutluluğuna diyecek olmazdı. Sedef her şeye rağmen kesin kararını vermişti.

Kendi kendine «Hayır» diye söylendi. «Bu böyle sürüp gidemez. Matmazel'in yapılmazları, dadımın şekerli turtaları ve babamın armağanlarına dayanamayacağım artık. Yeter!»

Evet. Bir şeylerin değişmesi, yeni bir yaşamın başlaması gerekiyordu Sedef için. Evden kaçacak, başını alıp uzaklara gidecekti. Çoook çok uzaklara. Fazla ayrı kalamazdı babasından, ama hiç olmazsa bir kaç ay serbest kalmak, hayatı kendisine zehir edenlere güzel bir ders vermek istiyordu. Belki dönüşünde şekerlerle yapılmazlara bir son verirlerdi.

Sedef yola çıkmadan önce üstüne, kendince basit olarak nitelendirdiği bembeyaz bir elbise giydi. Yanına da bütün serveti olan beş yüz lirayı almayı unutmadı. Evi böyle ansızın terketmek, bebeğini, babasını, Fatma bacıyı, hatta Matmazeli bile bırakmak, azıcık da olsa üzüyordu onu. Ama bir kez aklına koymuştu. Üstelik aklına koyduğunu da yapardı.

İki gün sözlük ve dilbilgisi kitaplarını karıştırarak hazırladığı ama pek çok yanılla dolu olan Fransızca bir mektup bıraktı Matmazole. Babasına da güzel, hislerini dile getiren bir mektup bıraktı. Onlara kendisini merak etmemelerini, sık sık mektup yazacağını söylüyordu.

Saat ikiyi vurduğu zaman herşey hazır. Kimseye gözükmeden sessizce evden çıkmayı başardı.

Sokağa çıktığında, ne yapacağını çok iyi biliyor-

du artık. Yakınlarda büyük bir otobüs terminali vardı. Oraya gidecek ve Akçay'a bir bilet alacaktı. Hiç bilmiyordu Akçay'ı. Adını bir afişte okumuş ve otobüsle yalnızca kırk liralık bir ücrete mal olduğunu öğrenmişti. Sedef tam bilet gişesine yaklaşıp da çantasını açmıştı ki elli liradan başka parası olmadığını gördü. Kuşkusuz, mendil falan alırken yolda düşürmüş olacaktı, geriye kalan parayı.

Bir an ne yapacağını şaşırdı, kaçmaktan vazgeçse, iyi mi olurdu acaba?

Ne var ki, bilet elindeydi ve bir görevli Akçay yolcularını yerlerini almaya çağırıyordu. Omuz silkip otobüse bindi. Macera diye buna denirdi işte! Parasını düşürmesi belki de daha iyi olmuştu, kimbilir!

Az sonra, otobüs hareket etmişti. On saat kadar süren bir yolculuktan sonra Akçay'ın merkezine vardılar. Verimli ve yemyeşil zeytin ağaçlarıyla dolu, pek şirin bir kasabaydı burası. Pırıl pırıl parlayan deniz kenarındaki palmye ağaçları kordonu süslüyordu.

Sedef araçtan iner inmez, yüreğine taptaze bir sevinç olduğunu duydu. Macera başlıyordul!

Birkaç afacanla bir yaşlı kadın, yalnız volculuk eden bu küçük kıza bakmaktaydılar merakla. Kasaba sakinlerinin meraklı bakışlarından kurtulmak için, önüne çıkan ilk yola sapıp kasabadan uzaklaşmaya başladı Sedef. Hoplaya zıplaya yürüdü, yolun kenarından çiçek topladı, şarkı söyledi dilediğince...

Bir süre sonra yolun bir patika haline dönüştüğünü gördü korkuyla. Kasabadan çok uzaklaşmış, tarlaların arasında yapayalnız kalmıştı. Sağına baktı, soluna baktı, uçsuz bucaksız uzanan tarlalardan başkibir

şey göremedi. Ne bir ev vardı çevrede, ne de bir insan...

Güneş ufukta alçalıyordu. Bir saate kalmaz, gecenin karanlığı doğayı kucaklardı kuşkusuz. Sedef titremeye başladı. Karanlıkta yapayalnız ne yapacaktı? Ya vahşi hayvanlar varsa burada? Yırtıcı köpekler, çakallar olabiliirdi örneğin...

Üstelik acıkmıştı da. İşte şimdi evden kaçtığına pişman olmuştu Sedef. Cebinde daha on lirası vardı, ama yiyecek satın alabileceği tek yer yoktu görünürde.

Küçük kız çaresizlikle bir ağacın dibine çöktü ve içini çekerek ağlamaya başladı.

«Neden ağlıyorsun?»

Bu soru kulaklarında yankılandığında Sedef ağlamaktan bitip, tükenmiş durumdaydı. Gözlerini kaldırıp baktı. Karşısında kırmızı eteklikli, kolunda bir sepet taşıyan, bir yandan elindeki armutu ısırırken, diğer yandan üzüntülü gözlerle onu seyreden küçük bir kız vardı. Hemen hemen aynı yaşıydılar...

Küçük kız, bir iki adım daha yaklaşıp, sorusunu tekrarladı:

«Neden ağlıyorsun?»

«Be... be... ben... Korkuyorum... Gece olacak ve yalnız başıma kalacağım burada...» diye hıçkırdı Sedef.

«Yolunu şaşırdın herhalde. Seninle birlikte evine kadar gelmemi ister misin?»

«Evim yok ki benim...»

«Şahi mi? Peki bu kasabadan değil misin sen?...»

«Değilim.»

«Nereden geliyorsun?»

«Çok çok uzaklardan.»

«Annen nerede?»

«Annem yok benim. Küçükken ölmüş.»

Sedef'e büsbütün acıyan küçük kız: «Oh!... Demek senin de annen yok» diye mırıldandı. «Ben de yetimim, ama hiç değilse bir ağabeyim, bir de ablam ve başımızı sokacak evim var. Ağabeyimin adı Hasan. Çiftçilik yapıyor, ablam da ev işlerini görür. Adı Ayşe. Ben elimden geldiğince onlara yardım eder ve altı yaşındaki küçük kardeşimle ilgilenirim, adım Elif...»

Birden bire içi rahatlayan Sedef, «Ne kadar güzel bir ad.» diye gülümsedi ve ayak üstü bir yalan kıvrıldı, «Benimki de Neriman!»

Elif yüzünü buruşturdu ama kabalık etmemek için; «Oh, seninki de güzelmış.» dedi. «Ama sen bütün geceyi burada tek başına geçiremezsin. İster misin birlikte bizim eve gidelim? İki adım ötede oturuyoruz. Hem sonra acıkmışsındır herhalde.»

«Acıktım gerçekten.»

«Öyleyse şimdilik şu benim sepetten bir armut al eve gidene dek idare et. Ama fazla yeme. Sonra Ayşe kızar.»

Birlikte yürümeye koyuldular. Gerçekten de bir süre sonra büyük ağaçların çevirdiği, şipşirin, minik bir çiftlik evine vardılar. Bembeyaz çitlerle bezenmiş, geniş bir bahçesi, kümesi, kuyusu vardı.

«Bu çiftliği babam yapmıştı.» diye açıkladı Elif. «On yıl kadar oluyor. Ne var ki yapım parasını etraftan borç almıştı, ve ödeyemeden öldü. Şimdi bu parayı ödeyebilmek için ağabeyim çalışıyor. Nasıl ça-

liştığını bir bilsen, acırsın. Sabahtan akşama dek koşuşur, durur.»

Elif başka bir şey söylemedi. Ama Sedef bu evi satmak zorunda kalırlarsa onun çok üzüleceğini hissetmişti.

Evin içinden, yanık bir sesle söylenen türkü kullaklarına geldi. Elif, «Ayşe bu,» dedi. «Ne kadar güzel bir sesi var, değil mi?»

Sedef başını sallayarak küçük köylü kızını evetledi... Sonra dayanamayıp, «Beni nasıl karşılar acaba?» diye sordu.

«Nasıl olacak, sevinir. Ayşe, sokakta kalmış bütün kedileri besler, sen ise bir kediden daha değerlisin...»

Gerçekten de Ayşe, Elif'e hiç bir şey demedi. Yalnızca şöyle mırıldandı:

«Bir yetim ha. Eğer kimin kimsen yoksa bizimle kalabilirsin yavrum.»

Hasan da aynı şekilde düşünüyordu, «Dört boğazın yanında bir beşinciye de yemek bulunur nasılsa,» dedi.

Hasan onsekiz yaşındaydı. Sağlam yapılı, yakışıklı bir gençti. Öylesine şefkat doluydu ki bakışları, insanın içinden hemen kucaklamak geliyordu onu. Elif'in tarlada bulduğu küçük kızın nereden geldiği, kim olduğu hiç ilgilendirmiyordu onları. İyilik yaptıklarına inanmak, üçü için de yeterliydi.

Yemek son derece basitti. Ama Sedef bu değişik şeylere bayıldı. Tarhana çorbasını, taze fasulyeli et yemeğini ve armutları zevkle indirdi midesine. Ömründe hiç bu denli güzel bir yemek yemediğini düşünüyordu. Fatma baci'nin dayanılmaz tatlılarından öylesi-

ne uzaklardaydı ki, sevinçle içini çekip, yeni arkadaşlarına baktı. Garip bir uyusukluk sarmıştı her yanını.

Sedef'in gözlerinin kapandığını gören Elif onunla paylaşacağı odasına çıkardı arkadaşasını.

Ertesi sabah Elif'in «Haydi bakalım kalk artık,» komutuyla yerinden sıçradı. «Ama daha çok erken değil mi?» diye şaşkınlıkla söylendi. «Erken mi?» diye bağırdı Elif. «Sen deli misin Neriman? Evet tatilde olduğumuz ve okula gitmediğimiz doğru, ama yapılacak bir yığın işimiz var.»

Sedef yavaş yavaş uyanıyor, bu iyi insanların kendisini Neriman olarak tanıdığını, heyecanlı macerasını hatırlamaya çalışıyordu.

Elif sözünü sürdürdü:

«Önce evi süpürecek, öğle yemeği için sebze ayıklayacak ve tavuklara yem vereceğiz. Sonra sıra ineği sağmaya, tavşanları doyurmaya gelecek. Hasan ahırını temizlerken, biz de küçük kardeşimi kaldıracacağız. Odaları da temizledikten sonra, sabah işimiz bitecek. Öğleden sonra da bulaşıkları yıkamamız ve yemek odasını temizlememiz gerekiyor. Onlar da bitince serbestiz... Ne istersek yaparız...»

«Çiçek toplarız bir güzel, değil mi?»

«Eh, onu da yaparız, ama önce iyi kuruması için samanları alt üst etmek zorundayız.»

Bütün bu sıralananlar karşısında, Sedef'in aklı başından gitmişti. «Hepsini bugün mü yapacağız?» diye sordu şaşkınlıkla.

Ama çok geçmeden, pek de güç işler olmadığını anladı hepsinin.

Ayşe abla öylesine yüreklendiriyordu ki insanı, zamanın nasıl geçtiğini farketmedi bile. Her iş şarkı söyleyerek görülüyordu bir kez. Ayşe'yle Elif'e eşlik etmekten başka çıkar yol yoktu sahte Neriman için.

Böylece, göz açıp kapayıncaya kadar tüm ev işleri bitti, sıra hayvanların bakımına geldi.

Tavşanlara ot ve tavuklara yem vermek neyse ya. Elif'in nasıl olup da o kocaman ineği sağmaya cesaret ettiğini bir türlü anlayamıyordu küçük kentli. Koca gövdeli, dev boynuzlu hayvan, Sedef'in gözünde epeyce korku verici bir şeydi. Yine de, arkadaşının ısrarları karşısında dayanamayıp bir denemeye karar verdi. İneğin burnunu okşadı, okşar okşamaz da hayatında böyle yumuşak bir şeye el sürmediğini düşündü. Fakat inek, Sedef'ten pek hoşlanıp suratını yalayınca işler değişti biraz.

Daha sonra Elif'in verdiği kocaman bir kâseyle taze süt içti. Aslını isterseniz, evde olsa bütün bir yudumunu bile ağzına koymazdı ya, neyse...

Sofrayı kurduktan sonra, sabaha ait tüm işlerin bitmiş olduğu anlaşıldı. Tarladan dönen Hasan:

«Aferin kızlar!» diye bağıınca, dünyalar ikisinin oldu.

Yapılan her işte kendisinin de bir katkısı olması, Sedef'i gururlandırıyordu.

Öğleden sonra iyi başladı. Elif küçük arkadaşına benekli bir başörtü verip onu ilerideki çayıra götürdü. Sedef otları bir yaba darbesiyle alt üst etmeyi pek çabuk öğrendi, hatta hoşlandı da bundan. Ne var ki saatler ilerledikçe, işin şakası kalmamıştı. Yorulmaya başladı yavaş yavaş.

Devamı Gelecek Sayıda

TEST

denizle aranız iyi mi ?

Yaşlı bir vizon öldükten sonra cennete gitmişti. Oradaki melek sordu:

-Sağlığınızda sizden çok memnunduk. Bir arzunuz varsa yerine getirmek isterdik.

-Evet, var, dedi vizon. Yaşlı bir kadının derisinden bir kürk istiyorum.

-Sırrımı kimseye söylemeyeceğinize yemin edin!

1-Cumartesi, Pazar veya herhangi bir tatil gününde, şehir içindeki plajlardan herhangi birine gittiğinizde, kumda yatanların, eline, koluna, kafasına basmadan denize kadar ilerleyebiliyor musunuz? EVET-HAYIR

2-Sabahtan akşama kadar kızgın güneşin altında yatmak size en küçük bir sızı dahi vermiyor mu? EVET-HAYIR

3-Hiç bir araç kullanmaksızın denizin dibinde yarım saat veya daha fazla kalabiliyor musunuz? EVET-HAYIR

4-On, onbeş metre yükseklikten balıklama atlayıp da, kafanızı sağlam bir halde tutabilir misiniz? EVET-HAYIR

5-Hangi plajda olursa olsun, suya girdiğinizde tifo, tifüs, kolera gibi zararsız mikropları korkutup kaçırabiliyor musunuz? EVET-HAYIR

★ ★ ★

-Korkma Yogi dönüşte evin yolunu kolayca bulacağız!

Delinin biri gara geldi, telefon jetonunu posta kutusuna attıktan sonra saatine bakıp bir çılgılık attı:
-Hay Allah...Yine kilo almışım!

SONUÇ:

"EVET" ler 10, "HAYIR" lar 0 puan değerindedirler
Cevaplarınızın puan toplamı 50 yi buluyorsa:
Siz eşi bulunmaz bir denizcisiniz.

20-30 arası puan toplamışsanız:

Denize girerken çok dikkatli davranmak zorundasınız
Eğer hiç puan almamışsanız:

Deniz havası bile sizin için büyük tehlike. Muslukta el yıkarken bile yanınızda bir doktor bulundurmanızı tavsiye ederiz...

KIZILMASKE AFRODİT HARABELERİNDE

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ' O GÜN FEVKALÂDE GÜNLERİNDEN BİRİNİ YAŞIYORDU.

ÜNİVERSİTENİN BÜYÜK SALONU HİNCİ HİNCİ DOLUYDU.

TARİHİ ZENGİNLİK BAKIMINDAN DÜNYANIN EN TALİHLİ MEMLEKETİ SAYILIRIZ!

ANADOLU'NUN HER KARIŞ
TOPRAĞI TARİHE IŞIK
TUTMAKTADIR. İSTE EN
SON ORTAYA ÇIKARILAN
AFRODİT
HARABE-
LERİ!

OSMANLI İMPARATORLU-
ĞU ZAMANINDA YAPILMIŞ
OLAN CAMİLERİN İHTİŞAMI
KARŞISINDA, BÜTÜN
DÜNYA HAYRANLIK DUYUYOR!

AFRODİT HARABELERİNİ ORTAYA
ÇIKARMAKTA BÜYÜK YARDIMI OLAN
BAY COLE'YE HUZURUNUZDA
TEŞEKKÜR ETMEYİ BİR BORÇ
SAYIYORUM!

GÖK SEVDİĞİM
ASİL TÜRK
MİLLETİNE
HİZMET ETMEK
BENİM İÇİN
ŞEREFTİR!

PROFESÖR COLE
BU HARABELER
HAKKINDA
BİR DE KİTAP
HAZIRLADI!

GAZETECİLER PROFESÖRE SOKULDU...

AFRODİT HARABELERİ
NEREDE, PROFESÖR?

YERİNİ ŞİMDİ-
LİK GİZLİ TU-
TUYORUZ!

PEKİ HALKA
NE ZAMAN
AÇILACAK?

HARABELERİN BULUNDU-
ĞU YERİ BÜYÜK BİR
MÜZE HALİNE GETİR-
MEK İSTİYORUZ!

DİNLEYİCİLER ARASINDA BİRİ BU KO-
NUŞMALARLA YAKINDAN İLGİLENİYORDU...

BU İŞ BENİ
ZENGİN
EDECEK!

BEYLER LÜTFEN
SALONA BUYURUN!

PROFESÖR COLE
ŞEREFINİ YE-
MEK VERİLİYOR!

SİZİ BEKLİYORDUK, PROFESÖR. İKİ TABANCA SİZE ÇEVİRİLMİŞ VAZİYETTE... BİR DELİLİK YAR MAYIN SAKIN!

TOM BARNEY... SİZ HA...

İŞTE SİZE BİR HARİTA... AFRODİT HARABELERİNİN YERİNİ GÖSTERİN!

BUNU YAPAMAM!

İNATÇILIĞINIZ KIZINIZIN HAYATINA MALOLACAK, PROFESÖR... KONUŞMAYACAK, OLURSANIZ ONU ÖLDÜRÜRÜZ!

TÜRK DOSTLARIMA İHANET EDEMEM!

GÜNAH BENDEN GİTTİ... KIZI GÖTÜRÜN, ÇOCUKLAR. NE YAPACAĞINIZI BİLİYORSUNUZ!

HAYIR DURUN!

HAH SÖYLE... KONUŞMAYA KARAR VERDİNİZ DEMEK!

HARİTADA YERİ BULAMAM. SİZİ ORAYA KENDİM GÖTÜRÜRÜM!

O HALDE YARIN YOLA ÇIKARIZ. ŞİMDİ HEFİMİZ YATIP İSTİRAHAT EDELİM. ÖNÜMÜZDE YORUCU BİR GÜN VAR!

KENDİMDEN UTANIYORUM KIZIM!

ERTESİ GÜN...

POLİS HEFİNİZİ YAKALAYACAK!

BU İŞİ ÇOK YAPTIM, PROFESÖR... KİMSE YAKALAMAZ BENİ. HAYDI ARABAYA!

YOLUMUZ UZUN MU PROFESÖR?

HAYIR... İZMİR CİVARINDA BİR YERDE!

TOM BARNEY, PROFESÖR VE KIZI-
NI BİR TAKSİYE BİNDİRİP KARŞI
TARAF A GEÇTİ.

AZ SONRA ÜSKÜDARDA.

CİP HAZIR MİSTER
BARNEY... SEY...
BENİM ÜCRE-
TİM ...

PARANİ
İŞ BİTİNCE
ALACAKSIN.

MALLARI NAKLEDE-
CEĞİNİZ KAMYONETİ
SÖYLEDİĞİNİZ YERE
BIRAKTIM. ŞİMDİ
MALZEMEYİ CİPE
YÜKLEYELİM..

AZ SONRA ...

MALZEMEYİ
YÜKLEDİK
PATRON.

YOLA
ÇIKALIM MI
MİSTER
BARNEY?

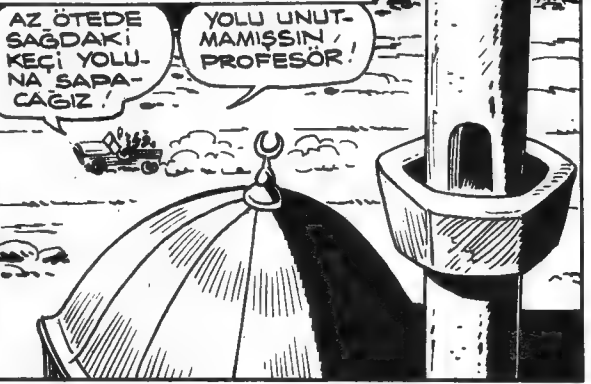
HEMEN!

CİP, ANKARA YOLUNDA SON HIZLA
İLERLEMeye BAŞLADI.

AZ ÖTEDE
SAĞDAKİ
KEÇİ YOLU-
NA SAPA-
CAĞIZ!

YOLU UNUT-
MAMİSSİN!
PROFESÖR!

BELEDİYE
REİSİ
GALİBA!

YOK, BUNLAR
YABANCI,
RECEP!

CİP BİR DAĞ YOLUNA SAPTI, AZ SONRA.

İŞTE AFRODİT
HARABELERİ!

ÇABUK CİPİ
SÜR ŞURAYA!

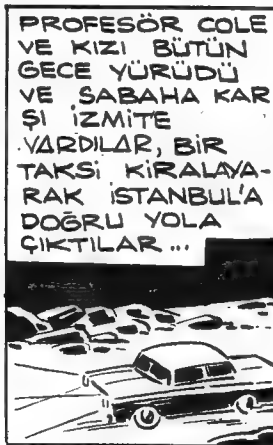
VE NİHAYET...

MİLYONLAR
BİZİ BEKLİYOR.
HEMEN İŞE KO-
YULALIM!

TAMAM
PATRON!

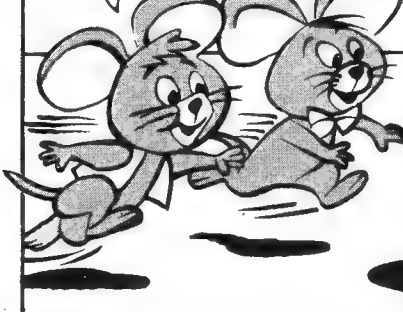

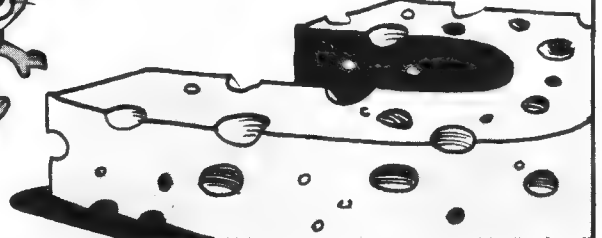
Evet,
sevgili okurlar...
sırada GICIR İLE BICIR'
in çok eğlenceli bir
hikâyesi var...

HEY! ŞURAYA BAK...GÖZLERİME
İNANAMIYORUM. TIRMİK BU KÖÇ
PEYNİR PARÇASINI NASIL ORTALIK-
TA BIRAKMIŞ ?

HİÇ PEYNİRE BENZEMİYOR...
AMA AÇLIKTAN ÖLÜYÖRÜM...
ŞEKLİNE BOŞ VER - HAYDI
BALIKLAMA
DALALIM...

HEY!.. NE..NE..
AAYY!..

GÖRÜNMEZ
BİR GÜÇ
BİZİ
ÇEKİ-
YOR...

OFF... NE OLDUĞUNU
BİR TÜRÜ ANLAYAMA -
DIM...

OF..!

HEY.. K.. KENDİMİ
KURTARAMIYORUM..

UGH.. BU PEYNİRDE
BİR GARIPLIK VAR...

HO! HO! ARTIK ELİMİZ -
DESİNİZ SEFİL FA-
RELER...

TIRMİK..
BUNUN SENİN
MARİFETİN
OLDUĞUNU
ANLAMA -
LIYDIK...

ENET.. EN SON BULUŞ OLAN FARE
MİKNÂTISIYLA, POZİ-
TİF OLARAK ÇEKİLİP
NEGATİF OLARAK TU-
TUKLANDINIZ...

SNİFF. ÖZEL İŞLEM
GÖRMÜŞ, GERÇEK BİR
PEYNİR PAR-
ÇASINA BENZİ-
YOR...

ALO..PROFESÖR KÂBUS, BULUŞUNUZ MÜ -
KEMMEL ÇALIŞIYOR. Sİ-
ZİN PEYNİR BENİM SEFİL
FARELERİ ÖYLE
BİR YAKALADI
Kİ, GÖRMEYİN..!

VE SO-
NUNDA..

İŞTE, YÜZÜNCÜ DENEY DE TAMAMLANDI.
NASILSINIZ SEFİL
FARELER?..

NASIL OLDUĞUMU-
ZU GÖRMÜYOR MUŞUN
SANKİ?..?

DANNNNN!

SİZE "Yİ HABERLERİM VAR PROFE-
SÖR. DENEYLERİN YÜZÜ DE OLUMLU
SONUÇ VERDİ....

İŞTE
BU
ÇOK
Nİ!..

ŞİMDİ PEYNİR MİKNATISI BANA
GETİR. ONU TESADÜFEN KEŞFET-
MİŞTİM. İYİCE İNCELE
YIP BENZERLE-
RİNİ YAPMA-
LIYIM..

HEMEN
GETİRİ-
YORUM...

HAZIRLANIN, SİZİ BİLİME HİZMET ETMENİZ
İÇİN PROFESÖRE VERECEĞİM, SEFİL FARE-
LER. BELKİ DE ÜZERİNİZDE BİRTAKIM DE-
NEYLER YAPAR...

PROFESÖRDE AS-
PİRİN VAR MIDIR
ACABA?

BİCİRCİĞİM..ELİMİ
LİZATABİLSEYDİM,
SANA ELVEDİ
DERDİM...

HEY.. AKLIMA
BİR ŞEY
GELDİ...

PEKİ, YA SENİN GELECEĞİN
NASIL OLACAK
TIRMİK?..

HUH.. NE DE-
MEK İSTİYOR-
SUN PİS FARE?

ŞUNU SÖYLEMEK İSTİYORUM: FARE MİKNATISI, SENİN MES-
LEĞİNİ ELİNDEN ALACAK. BU MİKNATISLAR PIYASAYA ÇIKINCA
EVİNDE KİM

KORKUNÇ
BİR DÜ-
ŞÜNCE
BU...

UYUZ BİR KEDİ
BESLER
ACABA?..

BARIŞ HAREKÂTININ İLK RESİMLİ ROMANI

MEHMETÇİK KIBRIS'TA

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ:

KIBRIS'A HAKİM OLMAK İSTEYEN YUNAN CUNTASINA, GARANTÖR DEVLET OLAN İNGİLTERE MÜDAHALE ETMEYİNCE TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİ ADAYA ÇIKARMA YAPTI. TEĞMEN METİN VE TAKIMINDAN BES ARKADAŞI, YUNAN MEVZİLERİNİ BULMAK GÖREVİYLE KEŞFE ÇIKARLAR. ERLERİNDEN BİRİ ARKADAŞININ ŞEHİT DÜŞMESİNDEN TEĞMEN METİN'İ SORUMLU TUTMAKTA VE ONU KORKAKLIĞLA SUÇLAMAKTADIR...

DOĞUYA DOĞRU
TARAMAYA DE-
VAM EDELİM...

RUM ASKER-
LERİ GELİ-
YOR TEĞ-
MENİM.

KAYALARA
GİZLENİN!

ALTI KİŞİLER TEĞMENİM, BİZ DE ALTI Kİ-
ŞİYİZ, HEPİMİZE BİRER
TANE DÜŞER...

OLMAZ MAHMUT... GÜRÜL-
TÜYE BAŞKALARI DA GE-
LEBİLİR...

ÇEKİNE-
CEK NE
VAR TEĞ-
MENİM ?
BIGAK-
LAR SES
ÇIKAR-
MAZ...

HAKKIMDAKİ DÜŞÜNCELERİNİ BİLİYÖ-
RUM ONBAŞI. FAKAT CESARET GÖS-
TERİŞİ YAPACAĞIM DİYE GÖREVİ
TEHLİKEYE
ATAMAM.

Ali
KARÇIN
2

TEĞMEN HAKLI ONBAŞI.
ÇENENİ KAPA VE BEK-
LE! RUMLARI HAKLA-
MAN EMREDİLİRSE HAKLA-
LAR-
SIN.

BÖYLECE GÖREVİMİZİ
TAMAMLAMIS OLDUK.

EYET KEMAL
ÇAVUŞ. DÖNE-
BİLİRİZ ARTIK.

DİKKAT!
GELENLER
VAR.

GİZLENİN!

BİR YUNAN SUBAYI İLE BİR RUM MİLLİ MUHAFIZI... BU DAĞLARDA AY-
LARCA DAYANABİL-
RİZ...

FİRSAT ÇIKARSA BİR ESİR ALMAK
GÖREVİMİZE DAHİL DEĞİL MİYDİ
TEĞMENİM? BUNDAN İYİ FİRSAT
OLUR MU? HEM BU PEKÂLÂ ONBA-
EMİRLERE DE Sİ...
AYKIRI DEĞİL..
İKİ KUMDAN
DA KORKA-
ÇAK DEĞİLİZ
HER HALDE...

YAKIN DÖBÜŞME DERSLERİNİ İYİ
ÖĞRENDİĞİNİ UMARIM...

Ali
Reza
4

MAHMUT ONBAŞI, TEĞMEN'İ ÖYLESİNE TAHRİK
ETTİ Kİ, HARİTAYI GERİ GÖTÜRMEZİN DA-
HA ÖNEMLİ OLDUĞUNU SÖYLESEM BİLE
DİNLEMEZ BENİ TEĞMEN...

ÖNÜMÜZDEN GEÇERLERKEN BEN
SUBAYI YAKALARIM. SEN DE ÖTE-
KİNİ...
BEN HAZIRIM
TEĞMENİM.

SU HALDE İZİN VER
SUBAYLA BEN
UĞRAŞAYIM
TEĞMENİM...

HAYIR
KEMAL
GAYUŞ.
BANA
AİT
O...

HAYDİ MAHMUT!

TEĞMEN METİN VE ONBAŞI MAHMUT AVLARINA
SESSİZCE
YAKLAŞTI-
LAR...

...GÖK GEE
MEDEN
TÜRKLE-
Rİ DENİ-
ZE DÖ-
KERİZ...

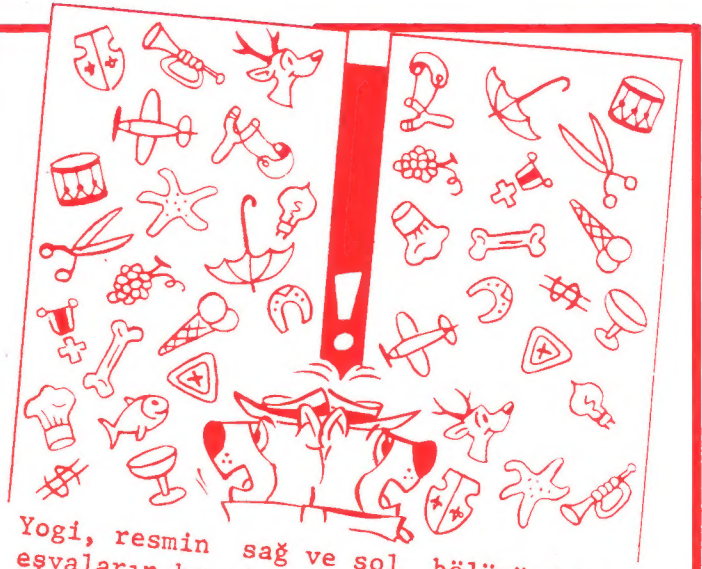
METİN, YUNAN SUBAYINI KISKIVRAK YAKALAMIS, FAKAT MAHMUT'UN
YAKALADIĞI ASKER TETİ-
Ğİ GEKMEYİ BAŞARMIŞTI...

BİLMECE BİLDİRMECE

Yogi, resmin sağ ve sol bölümündeki eşyaların hepsini tek tek inceleyip, sol bölümde olup da sağ bölümde yer almayan eşyayı arıyor. Ona yardım eder misiniz?.

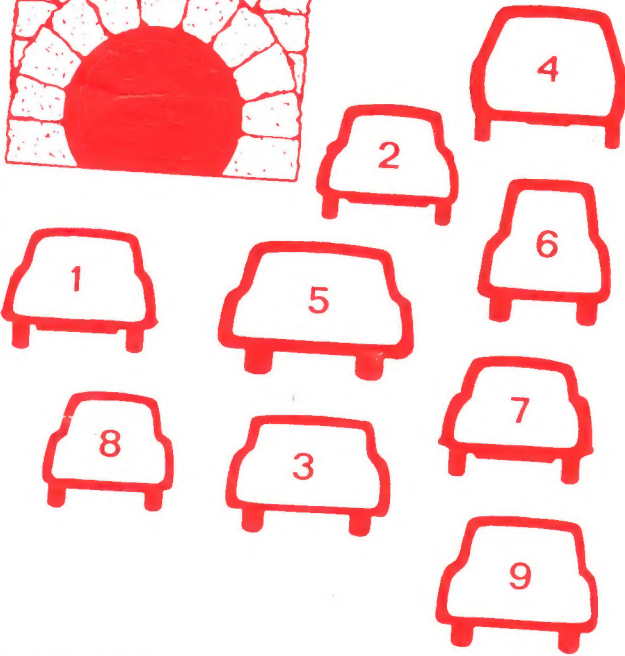
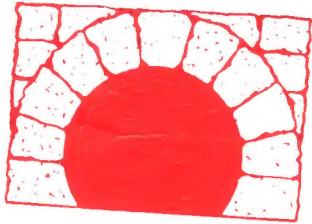
düşünün ve yanlışı bulun...

İki genç, sırtüstü 100 metre serbest yüzme yarışlarını seyrediyorlardı.

5 yarışçı havuzun kenarında yerlerini almışlar suya atlamaya hazır vaziyette start işaretini bekliyorlardı.

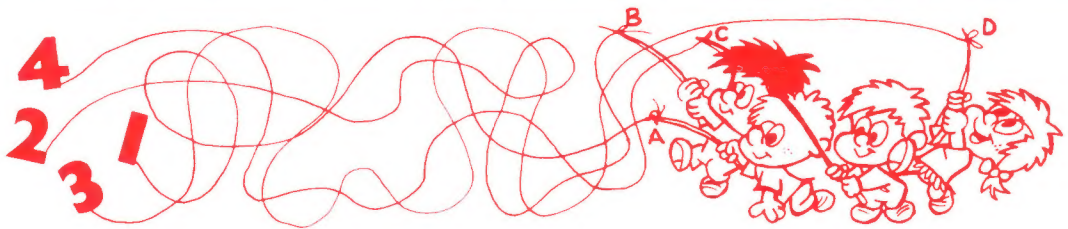
Beşi de değişik milletlere mensuptular. Gençlerden biri yüzücüleri iyi tanıdığından arkadaşına: "Üç numaralı kazanacak görürsün" dedi.

Yukarıdaki metinde yanlış olan nedir? Düşünün bakalım.

Yukarıdaki otomobillerden üçü, fazla geniş oldukları için tünelden geçemiyorlar. Bu üç arabayı bulabilir misiniz?.

Yapılır. Ya atlayarak değil, suyun içinden da başlayış havuzun kenarından su-
GÖZÜM: Sırtüstü 100 metre yarışın-

"Hangi olta kaç numara?"

BONANZA

Adrian